

Obvodní soud pro Prahu 2

Francouzská 808/19
120 00 Praha 2

Sp. zn.: **14 C 145/2010**

Žalobce: **Zbyněk Horváth**
Podvesná IV/3813
670 01 Zlín

Zastoupen: JUDr. Petrem Kočím, Ph.D., advokátem
Opletalova 1535/4
110 00 Praha 1
DS: cp7kgk3

Žalovaná: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti ČR**
Vyšehradská 424/16
128 10 Praha 2
IČ: 00025429

Odvolání

**žalobce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne
27. 1. 2011, č. j. 14 C 145/2010-30,**
ve smyslu ustanovení § 201 *et seq.* občanského soudního řádu
(dále jen „**OSŘ**“)

Elektronicky
Bez poplatku
Bez příloh

I.

1. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 27. 1. 2011, č. j. 14 C 145/2010-30 (dále jen „**napadený rozsudek**“) byla zamítnuta žaloba, jíž se žalobce po žalované domáhá zaplacení 30 000 Kč s příslušenstvím na náhradě nemajetkové újmy za průtahy v řízení vedeném Městským soudem v Praze pod sp. zn. 2 Ca 21/2005 a 2 Ca 10/1007, a bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

2. Protože napadený rozsudek není v souladu se zákonem, když spočívá na chybném hmotněprávním posouzení věci, žalobci nyní nezbývá než podat proti němu v celém rozsahu

odvolání

ve smyslu ustanovení § 201 *et seq.* OSŘ z důvodů podle § 205 odst. 2 písm. g) OSŘ a navrhnout, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil tak, že žalobě v rozsahu daném svým uvážením vyhoví.

II.

3. Soud I. stupně provedl důkaz procesním spisem podkladových řízení a na jeho základě dospěl k závěru, že v tomto řízení došlo k průtahům, avšak stalo se tak u Ústavního soudu. Řízení před Ústavním soudem je podle názoru soudu I. stolice řízením ryze specifickým, kdy Ústavní soud není součástí řádné soudní soustavy, není řádnou odvolací instancí a jeho postavení se odvozuje ze speciální zákonné úpravy, zákona č. 182/1993 Sb. o Ústavním soudu. Jeho stěžejní úlohou je zejména dohled a přezkoumávání ústavnosti právních předpisů, mezinárodních smluv a rozhodnutí státních orgánů, přičemž tento soud nezasahuje do rozhodovací činnosti obecných soudů. Nelze proto dle názoru obvodního soudu přiznat odškodnění za nemajetkovou újmu podle zákona 82/1998 Sb., jenž nelze aplikovat právě ze shora uvedených důvodů na průtahy v řízení před Ústavním soudem.

4. Takové posouzení věci však nemůže obstát. Jakkoli Ústavní soud není součástí soustavy obecných soudů, je přesto soudem ve smyslu ustanovení čl. 36 *et seq.* Listiny základních práv a svobod (dále jen „**Listina**“) a pochybí-li tím, že podanou ústavní stížnost neprojedná bez průtahů a v přiměřené lhůtě, jako se to stalo v rozhodované věci, pak není důvodu, proč za tento zásah do práva na spravedlivý proces poškozenému nepřiznat náhradu.

5. Takový výklad je jediný možný, ostatně čl. 36 odst. 3 Listiny hovoří *expressis verbis* o soudu, jiném státním orgánu či orgánu veřejné správy, a není nejmenšího důvodu z tohoto výčtu činit v případě Ústavního soudu výjimku.

6. Zvláštnosti u Ústavní soudu ovšem existují, a to kupř. v tom, že proti průtahům v řízení před ním nelze brojit ani stížností, ani návrhem na určení lhůty k provedení procesního úkonu; stát by se tak – čistě hypoteticky – mohlo pouze podáním další ústavní stížnosti směřující proti těmto průtahům.

7. To jsou však jen spekulativní úvahy, z uvedeného výkladu je zřejmé, že právní názor prvoinstančního soudu je neudržitelný a je na místě, aby byl soudem odvolacím korigován a uveden do souladu s ústavním řádem.

8. Trvalo-li řízení o správní žalobě celkem 4 roky a 7 měsíců, je taková doba vždy nepřiměřená a žalobci musí být za tyto průtahy přiznána náhrada. Že k průtahům docházelo (převážně) u Ústavního soudu, je přitom zcela bez významu.

III.

9. Ze všech těchto důvodů žalobce navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil a žalobě v rozsahu, který soud na základě svého uvážení uzná přiměřeným, vyhověl, a aby mu přiznal náhradu nákladů řízení u soudů obou stupňů.

V Praze dne 29. dubna 2011

Zbyněk Horváth